

Първата година е била съ годишна заплата 3500 гроша, а отпосле постепенно се е увеличавала и е достигнала до 7000 гроша годишно.

Всички днесъ живи нейни ученички даватъ най ласкави отзиви за нея. А Г-нъ Д-ръ Т. Янковъ, въ своитъ ученически спомени, печатани въ юбилейната книга на мъжката гимназия „Св. Кирилъ“, за нея пише следното:

„Еленка Ангелова, наричана отъ ученицитъ „Куцата Аленка“, бѣше дългогодишна учителка съ вроденъ даръ на добъръ преподавателъ и сжщо такъвъ възпитателъ.

Спокойна и разумна, тя се налагаше на класа съ своята доброта и авторитетъ. Преподаваше естествениятъ науки, български и славянски езици. Ученицитъ, съ които умѣеше да се отнася, я обичаха и почитаха“.

Дъщерята—учителка останала вѣрна и достойна приемница на бащината професия и бащиния заветъ и нейното име ще остане завинаги въ историята на девическото образование въ Търново и изобщо въ историята на училищното дѣло въ В. Търново.

Евгения Ив. Шекерджиева.

Родена е на 24. X. 1861 год. въ гр. В. Търново отъ родители: Иванъ Шекерджиевъ Сахаровъ и Анастасия Ц. Мазакова.

Следъ изкарване на I класъ е била изпратена въ Москва, гдето е следвала въ Ермоло-Мариински женски институтъ и презъ 1876/77 година се завръща въ Търново и става учителка въ класното девическо училище.

Наредъ съ външната си красота, била е и съ голѣми душевни дарования. Минавала е за най-учената и способна учителка. Своитъ дарования и способности проявила не само въ училището при непосредствената си работа, но и въ обществото. Особено дейна се е проявила по време на Освободителната война и най-вече при посрещане на рускиятъ войски въ Търново.

По случай великото събитие — Освобождението на България — тя е написала на руски езикъ благодарственъ адресъ до Царя Освободителя, а сжщо и подходящо стихотворение — Ода — които заедно съ дъщерята на Бачо Кира—Ирина Бачо Кирова, Петъръ Мазакъвъ и Г. Ганчевъ лично сж му ги поднесли въ Горна-Студена. За това ѝ дарение тя е получила следното благодарствено писмо.